Canon de rugăciune către Sfinţii 7 fraţi Macabei: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim şi Marcel, mama lor Solomoni şi dascălul lor Eleazar

(1 august)

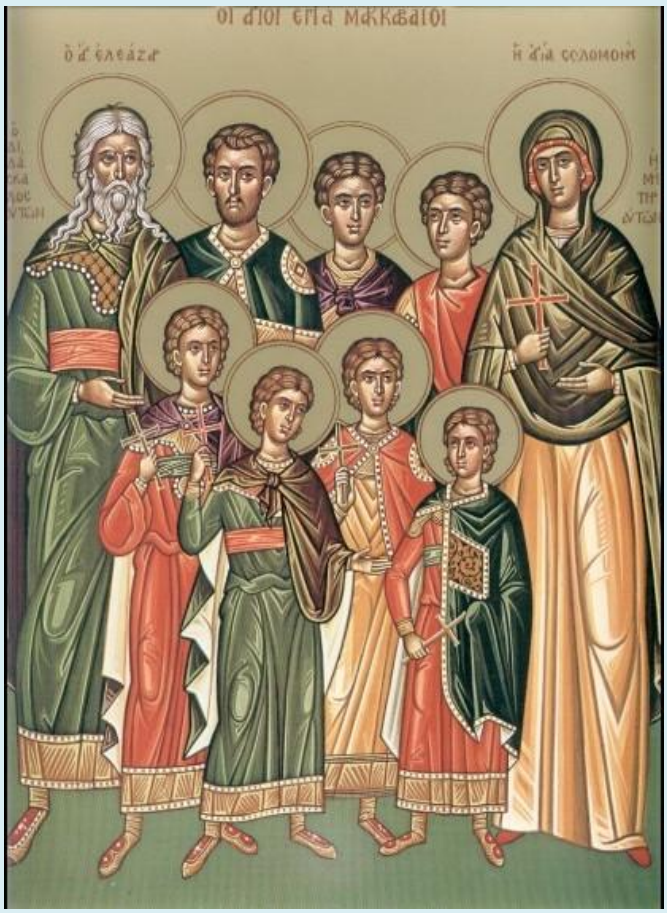

Sfinţii 7 mucenici Macabei: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim şi Marcel, mama lor Solomoni şi dascălul lor Eleazar/ Scoaterea Sfintei Cruci (1 august):

https://www.academia.edu/42615194/Sfin%C5%A3ii_7_mucenici_Macabei_Avim_Antonie_Gurie_Eleazar_Evsevona_Ahim_%C5%9Fi_Marcel_mama_lor_Solomoni_%C5%9Fi_dasc%C4%83lul_lor_Eleazar_Scoaterea_Sfintei_Cruci_1_august_

https://archive.org/details/sf.-7-muc.-macabei-edit

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-7-muc-macabei-edit/249913071

***

Materiale despre Sfinţii 7 mucenici Macabei:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Macabei

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Cruce

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Macabei

&&&

Troparul Sfinţilor 7 fraţi Macabei, al mamei lor Solomoni şi al dascălului lor Eleazar, glasul 1: Pentru durerile sfinţilor, care pentru Tine au pătimit, fii Milostiv Doamne şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.

facere a lui Andrei Criteanul

Cântarea 1

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, cel ce a făcut minunate minuni cu braţ înalt şi a mântuit pe Israel, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea înţelepţi tineri, cei ce aţi păzit după Lege poruncile lui Moise, morţii lui Hristos râvnind cu dreaptă credinţă, rugaţi-vă pururea să ne mântuiască pe noi pe toţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cine a văzut, cine a auzit ce fel de nevoinţă tare au arătat păzitorii Legii, fiii Solomoniei, cu un suflet şi cu un cuget pătimind?

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Unul pe altul îndemnându-se, aşa au strigat, sfinţii şapte tineri ai cinstitei Solomoni: după Lege să pătimim şi de bunăvoie să murim, pentru predaniile părinteşti.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ruşinatu-s-a, tiranul! Să stăm bărbăteşte! Neputincioase s-au făcut chinurile! Veliar a fost biruit şi focul s-a stins! Deci, nici unul să nu mai stea afară de luptă, fraţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru noi, o, Antioh, chinul este pentru părinteştile obiceiuri, au strigat tinerii în chip văzut, goi fiind; pentru aceea, am ales mai bine a muri decât a trăi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupurile cu unghii de fier sfâşiindu-li-se în chip văzut, au strigat păzitorii Legii: pentru noi, Antioh, dulci sunt durerile şi focul pentru Viaţa tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfânta Treime să o slăvim în Unime; Fiinţa cea pururea Veşnică, cea Nedespărţită şi cu un Scaun şi întocmai Puternică; pe Tatăl Cel fără început şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Strugurele Cel copt în pântecele tău în chip de negrăit odrăslind, Viţă de viaţă purtătoare Bisericii lui Hristos te-ai arătat, Maica lui Dumnezeu, pe toţi veselindu-i.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului: de la Domnul s-a făcut această lucrare şi este minunată în ochii noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tineri, care cu sfinţenie aţi odrăslit şi împreună aţi crescut, tineri care după Lege v-aţi învăţat de la Eleazar, după Lege aţi pătimit şi sfaturile lui Antioh toate le-aţi călcat la pământ.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Grăbeşte, tirane au strigat nepoţii lui Avraam: fă cele ce voieşti şi te mânie cât de mult, căci noi poruncilor tale nicidecum nu ne vom supune, ci mai vârtos rănile chinurilor cu dragoste dumnezeiască le vom purta.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nimeni astăzi să nu se lipsească de această luptă bună, nimeni să nu fie vânat de cel fără de minte, căci înţelept este şarpele, nimeni dintre noi să nu se facă mâncare lui, se îndemnau unul pe altul fiii Solomoniei.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi, păzitorii Legii, împreună să ne rănim, veniţi să stăm vitejeşte, au strigat tinerii, unul pe altul îndemnându-se cu dreapta credinţă spre chinuri, pe aceştia şi noi cu dragoste să-i urmăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O Fiinţă a lui Dumnezeu să slăvim credincioşii, o Stăpânie, o Împărăţie, o Dumnezeire, unind-o fără amestecare şi despărţind-o cu dreaptă credinţă în Trei Ipostasuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rug nears mai înainte te-ai făcut cunoscută în Muntele Sinai şi munte dumnezeiesc Daniel te-a arătat, din care s-a tăiat fără tăiere de mână Cel netăiat, Hristos, Piatra vieţii, Unul, Fiul Cel ce este din tine, de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu duhul văzând mai înainte, proorocule Avacum, Întruparea Cuvântului, propovăduit-ai strigând: când se vor apropia anii, Te vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Veseleşte-te, Eleazar, văzând pe sfinţii tăi ucenici astăzi pătimind cu dreaptă credinţă pentru poruncile şi legile părinteşti şi nebunia lui Antioh chinuitorul cu cuvinte înţelepte biruind-o.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Solomoni, văzând cele şapte ramuri ale tale împreună înverzind cu rodurile Legii, din care Biserica cea fără prihană culegând, pe noi, moştenitorii slujbei darului, ne hrăneşte în toate zilele ca o maică.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Săltaţi, patriarhi, bateţi din palme, văzând pe păzitorii Legii, cu dreaptă credinţă pătimind pentru slujba cea după Lege şi fiind ispitiţi prin tot felul de chinuri, ca să nu se înstrăineze de predaniile părinteşti.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuiţi, apărătorii cei tari ai Legii şi împreună prăznuiţi cu mucenicii lui Hristos, ca unii care aţi pătimit pentru Lege mai înainte de aceştia, de aceea cu dânşii împreună sunteţi lăudaţi după lege în chip luminat de toată Biserica lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Treimea în Unime să o slăvim credincioşii, fără încetare grăind către Dânsa: Treime, ceea ce în Unime eşti Închinată şi în Treimea Feţelor lăudată, slavă, cinste şi închinăciune Ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudămu-te pe tine, Fecioară, dumnezeiască Mireasă cinstită, ca pe o Născătoare de Dumnezeu şi zid al credincioşilor, că tu ai ridicat firea cea căzută şi ai înnoit chipul lui Adam, născând pe Dumnezeu, cel ce este de-a pururea.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule a lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim şi numele Tău numim, că eşti Dumnezeu al celor vii şi al celor morţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să râvnim, iubitorilor de Hristos, celor şapte tineri, pe care Moise după Lege i-a crescut pentru noi şi Eleazar i-a învăţat în Legea părintească prin bine credincioasa obişnuinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu gândi, Antioh, chinuitorule al credincioşilor, că focul tău cel aprins ne va îngrozi; ci taie, junghie, ca un fărădelege şi fă încă tot ce voieşti, au strigat tinerii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

După Lege să pătimim, strigau tinerii, mucenicii cei tari ai lui Hristos, îndemnându-se unul pe altul; să nu călcăm poruncile lui Moise, pentru mâncărurile cele spurcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Treime fără de început, împreună Vecuitoare, cea întocmai cu Scaunul: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, Unime Sfântă în Trei Feţe, pe cei din Adam, care Te laudă pe Tine cu credinţă, mântuieşte-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Hristoase, cel ce Însuţi eşti Milosârd, împacă-ne pe noi, că pe Tine Te roagă prea curată Maica Ta, cu sfinţii pătimitori, pentru bunele predanii părinteşti şi pentru Legea lui Moise.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe proorocul Iona l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni şi pe mine scoate-mă din adâncul păcatelor, rogu-mă ţie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit casă şi a înălţat-o pe şapte stâlpi cuvântători, mai înainte însemnând pe tinerii aceştia ca pe nişte păzitori ai Legii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţeleapta Solomoni a născut şapte fii, pe care i-a crescut bine Eleazar înţeleptul şi i-a încununat dumnezeiescul dar, ca pe cei ce au pătimit mult.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce zăboveşti, judecătorule, zicea lanţul cel cu şapte împletiri către Antioh, în mijlocul celor rele, chinuieşte cu osârdie, junghie şi fă încă toate cele ce voieşti.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai înainte a pătimit părintele, împreună am pătimit şi noi, fiii, urmează împreună cu noi şi maica, judecătorule, ca să fie alăturare şi cinstită mângâiere lângă fii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Măcar că trupurile noastre vrei să le mistuieşti cu foc, Antioh, a strigat cu îndrăzneală ceata celor şapte fraţi, crede că nicidecum nu vei birui măcar pe unul din noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tatălui şi Fiului şi Duhului celui Drept, întru o Dumnezeire să ne închinăm cu credinţă, strigând: Treime Sfântă, mântuieşte lumea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cum ai născut Fiu pe Cel ce nu L-a semănat tată? Cum ai rămas Curată după naştere precum eşti? Dumnezeu ştie, Cel ce face toate precum voieşte.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Stâlpii înţelepciunii lui Dumnezeu, cei şapte cu numărul şi sfeşnicele dumnezeieştii Lumini, cei cu şapte luminări, fraţi Macabei prea înţelepţi, cei ce sunteţi mai înainte de mucenici prea mari mucenici, cu aceia împreună la Dumnezeul tuturor cereţi să mântuiască pe cei ce vă laudă pe voi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea, iar tinerii dănţuind, cântau: Bine-cuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Râvnitorii Legii părinteşti şi păzitorii neclintiţi ai Legii, cu un suflet, pe un Dumnezeu cu dreaptă credinţă au mărturisit în Trei Ipostasuri, unindu-L după buna învăţătură şi despărţindu-L cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru ce zăboveşti tirane încă, au strigat mucenicii către înşelătorul judecător? Noi mărturisim un Dumnezeu şi patrie avem Ierusalimul cel de sus, care ne-a crescut pe noi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu vom mânca cele necurate, au zis, nu vom jertfi şi genunchii nu-i vom pleca la pământ, noi pururea mărturisim un Dumnezeu şi ne temem de Dânsul, de care am fost făcuţi şi către care mergem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cântare Treimii să cântăm, slăvind pe Tatăl Cel fără început şi pe Fiul şi pe Duhul cel Drept, o Fiinţă Singură, pe care întreit O lăudăm, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, zidul tuturor şi bucurie prea lăudată. Bucură-te, nădejdea marginilor; Bucură-te, podoaba oamenilor şi frumuseţea îngerilor, Preacurată, că tu, pe Unul Dumnezeu cu trup L-ai născut.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu, însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu duh de rouă aducător ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne şi cu Duhul cel atoate lucrător şi dumnezeiesc, toată puterea lor, întăreşte-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzitori ai Legii după obiceiurile părinteşti, vestitori ai aşezământului lui Moise, ca nişte şapte luminători în lume arătându-se, cu razele chinuirilor pe noi ne luminează, făcliile cele înţelegătoare.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru Legea lui Dumnezeu vitejeşte stând şi sfaturile lui Antioh dispreţuindu-le, cu îndrăzneală au strigat: pe noi, Antioh, nici fiarele, nici săbiile, nici focul, nici bătăile nu ne vor despărţi de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce au împodobit scaunul lui Moise şi au păzit părinteştile Legi, ca nişte şapte stele în lume luminând, cu raza virtuţilor, prin credinţă strălucind, au întunecat şi stelele şi planetele.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Odraslele Solomoniei celei binecredincioase şi creşterile credinciosului Eleazar, cei şapte luminători, ca nişte făclii în sfeşnicul Legii luminând, au fost puse în cortul lui Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Dumnezeirii celei în Trei Feţe, care în Unimea Firii în Ipostasuri este lăudată de toată făptura întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vistierie a bunăvoinţei Tatălui, sălăşluire a venirii Fiului şi cinstit locaş al Sfântului Duh te-ai arătat, Marie, arătarea Treimii în tine închipuind.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor în toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor, cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână şi S-a întrupat pentru noi, făcându-Se om, să o mărim toţi ca pe o curată Maică a Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce au crescut după Lege şi au murit după Lege, ucenicii lui Eleazar şi fiii Solomoniei şi râvnitorii lui Moise, răniţi fiind, au strigat: Antioh, pentru ce zăboveşti, ce aştepţi de nu faci cele ce voieşti împotriva noastră?

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai marii ispravnici ai Legii, tare defăimând nebunia lui Antioh au fost supuşi la chinuri, dar s-au îmbărbătat unul pe altul, îndemnându-se şi grăbindu-se ca să apuce dureri şi chinuri şi să moară pentru Viaţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o biruitoare oarecare bărbată şi viteză, Solomoni, pe fiii săi junghiaţi văzându-i, nu s-a slăbit la suflet, ci a strigat: auzi, Antioh, pune-mă şi pe mine lângă fiii mei, ca să fie bucurie deplină pentru vrăjmaşi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

O, vitejie femeiască, o, înălţime a bunului neam, care sfinţindu-şi lui Dumnezeu pentru Lege comoara cea cu şapte stâlpi a fiilor săi, cu osârdie a stat bărbăteşte şi s-a dat pe sine la chinuire, ca să se alăture acum fiilor săi celor omorâţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tinerii, cei cu numărul zilelor săptămânii cele de şapte zile, dorind să-şi agonisească viaţa cu moartea, au stat vitejeşte împotriva îngrozirilor chinuitorului şi au ruşinat cu cinstirea Legii meşteşugurile lui cele spurcate.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe aceşti aleşi ai Legii, pe care Eleazar crescându-i, pildă bună le-a lăsat, pe sine însuşi aducându-se împreună cu rănile sfinţilor, cu mărire să-i cinstim, ca pe cei ce se roagă să se dea lumii pace şi nouă curăţire de păcate.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei ce săvârşesc pomenirea sfinţitelor voastre chinuri, sfinţilor tineri ai Legii lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre mântuiţi-i de toată boala şi de stricăciune, dăruindu-le, prin chinuirea voastră, pace şi scăpare de rele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Tatăl-Lumina laud, pe Fiul-Lumina slăvesc şi Duhului Luminii mă închin. Sfintei Treimi în Trei Feţe şi într-o Dumnezeire, Stăpâniei celei pururea Fiitoare fără de sfârşit, care a făcut toate din nimic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cum de ai născut, Fecioară? Cum de ai alăptat? Cum din tine a fost fără tată pe pământ şi fără de mamă în cer, Cel ce este Unul-Născut din Tatăl? Cum te-ai făcut

Născătoare de Dumnezeu, hrănind cu lapte pe hrănitorul lumii? Precum a ştiut şi precum a binevoit El Însuşi.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător, pe pământ a fost sădit, pentru aceasta, acum înălţat fiind şi închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

În dreapta credinţă crescând, tineri înţelepţi, muceniceşte aţi ruşinat vitejeşte îngrozirile tiranului, ca nişte apărători ai Legii. Şi părintelui următori fiind, sfinţilor, cu maica voastră cea de Dumnezeu înţelepţită, de bunăvoie aţi pătimit. Pentru aceasta şi cu moartea viaţa cerească cumpărând cu adevărat, în veci vă bucuraţi, fraţi Macabei, cei cu suflet răbdător. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Sfântul Ioan Gură de Aur - Predici la Duminici şi Sărbători - Cuvânt la 1 august la pomenirea Sfinţilor mucenici şapte fraţi Macavei - Despre statornicie şi despre creşterea copiilor

Odinioară când organizatorii jocurilor publice organizau concursuri de luptă ei puneau foarte mare râvnă în a aduce în arenă luptători tineri şi puternici ca înainte de începerea luptei privind la aceste figuri de luptători puternici spec-tatorii să se umple de uimire.

La fraţii Macavei însă a fost dimpotrivă cu totul altfel. Aici nu era o luptă între oameni, ci o luptă grozavă şi înfiorătoare între om şi duhurile cele rele şi la această luptă a adus Dumnezeu nu nişte bărbaţi tari şi puternici ci nişte copii gingaşi împreună cu bătrânul Eleazar şi cu o femeie gârbovită de ani, mama acestor copii.

Ce este aceasta? Duci tu la luptă o vârstă aşa de neputincioasă? Cine a auzit vreodată că o femeie de vârsta asta să fi stat la luptă? Deşi aceasta este neauzită răspunde Dumnezeu, nu voiesc a arăta cu aceasta un lucru de necrezut, nou şi nemaiauzit, căci Eu nu sunt un astfel de organizator de lupte să las totul numai pe tăria luptătorilor, mai mult eu stau lângă ei, îi ajut, le întind mâna mea şi cea mai mare parte a biruinţei trebuie a o atribui ajutorului meu.

Deci tu când vezi o femeie bătrână, tremurândă care pentru a putea merge are nevoie de sprijin, înfăţişându-se la luptă, dispreţuind furia tiranului, biruind duhurile cele rele, cu uşurinţă învingând pe diavolul şi zdrobind puterea lui, admiră darul lui Dumnezeu şi uimeşte-te de puterea Lui.

Luptătorii sunt tari nu după trup ci după credinţă. Firea lor este slabă dar duhul care i-a întărit este puternic. Trupul lor este neputincios din cauza vârstei, dar duhul lor este tare prin dragostea de Dumnezeu. Această luptă nu este supusă simţurilor, de aceia să nu asemeni pe luptători după cele din afară ale lor ci socoteşte tăria sufletului lor şi gândeşte la tăria credinţei lor, ca să înveţi că cel ce se luptă cu păcatul şi cu duhurile cele rele, nu are trebuinţă de un trup tare sau o vârstă înfloritoare, că nici tinereţea cea mai fragedă şi nici vârsta cea mai înaintată nu-l poate împiedica dacă el ar urî suflet nobil şi tare.

Dar ce să vorbesc eu de bătrâni sau tineri când încă şi femei au îndrăznit la astfel de lupte şi au dobândit din ele cununi de laudă? La luptele cele pământeşti se lăsă la o parte femeile, copii şi bătrâni; la luptele cele duhovniceşti dim-potrivă arena luptelor este deschisă tuturor vârstelor şi ambelor sexe, pentru ca tu să cunoşti puterea cea negrăită a lui Dumnezeu şi adevărul cuvântului apo-stolului: „că puterea lui Dumnezeu este tare întru cei neputincioşi” (II Cor XII, 9). Căci atunci când copii şi bătrânii se arată viteji peste firea lor, prin aceasta se arată clar harul lui Dumnezeu care este întru dânşii.

Însă ca să vezi că slăbiciunile cele din afară sau trupeşte ale acestor luptători îi fac şi mai slăviţi, să socotim noi nu pe cei 7 fraţi Macavei, ci pe mama lor care era mai slabă. De ce oare să ne mirăm mai întâi la dânsa? De neputinţa firei ei, de vârsta cea înaintată a ei ori de moliciunea simţului de mamă, care atât de uşor ar fi putut ajunge la slăbiciune.

Toate acestea erau mari piedici într-o luptă care cerea foarte multă putere şi răbdare, eu însă am să vorbesc de altceva mai mare din care foarte clar se va arăta tăria femeii şi răutatea satanei, iată răutatea satanei. El a adus pe mamă la luptă nu la început, ci după fii ei.
De ce? Chinurile celor 7 fii ai ei trebuia să obosească bărbăţia şi să frângă tăria duhului ei, pentru ca doborâtă şi slăbită prin privirea cea grozavă a completei sângiuiri ale copiilor ei, cu atât mai lesne să poată fi biruită. Priveşte deci nu la chinurile ce au suferit fii ei, gândeşte că mama la cazna fiecărui fiu suferea nişte dureri nouă nesuferite şi aşa zicând ea se ucidea cu fiecare din fii săi.

Că eu am dreptate când zic acestea ştiu toate mamele. O mamă când vede pe fiul său lovit de friguri, ar voi bucuroasă să sufere ea toate numai să scape de dureri pe iubitul său copil, căci pentru o mamă numai chinul copilului este pen-tru ea o durere ce nu se poate spune în cuvinte, iar dacă aceasta este adevărat, şi sigur este, atunci mama Macaveilor în timpul persecuţiilor fiilor ei a suferit mai mult decât ei şi mucenicia ei a fost mai dureroasă decât a copiilor ei.

Dacă vestea de boală a unui copil pune în cea mai mare nelinişte duhul unei mame, ce nu a suferit mama Macaveilor când nu numai un copil, ci toţi ai ei s-au răpit şi ea nu numai a auzit ci toate a trebuit să le vadă cu ochii săi? Cum a putut ea rămâne stăpână pe sine când a văzut în scurt timp chinuindu-se copii ei unul după altul cu chinuri grozave. Cum a fost cu putinţă ca ea să nu moară de durere? Cum a fost cu putinţă ca ea chiar la moartea celui dintâi fiu să nu sară de bunăvoie în focul cel arzător spre a se cruţa pe sine de a vedea mai departe? Pentru că era îmbunătăţită zici tu, dar ea era în acelaşi timp şi mamă. Pentru că ea era cu frica lui Dumnezeu zici tu, dar ea avea totuşi carne şi sânge, pentru că ea era curajoasă zici tu, dar totuşi nu era sloboadă de slăbiciunea femeiască. Ea măcar că ardea de râvna cea dumnezeiască dar totuşi simţea şi povara durerilor unei mame.

Dacă şi noi bărbaţii când se duce un făcător de rele la moarte, prin această pri-vire ne mişcăm şi ne zguduim, chiar dacă nenorocitul acela nu este nici o rudă cu noi şi pentru răutatea lui merită pe deplin pedeapsa; apoi oare ce trebuie să fi suferit acea mamă, când ea a văzut ducându-se la moarte nu vreun făcător de rele ci toţi cei 7 fii ai săi într-o zi şi chinuindu-se nu toţi deodată ci unul după altul cu felurite chinuri.

De ar fi fost ea de piatră şi de oţel, totuşi ar fi trebuit să încremenească şi să sufere ceea ce suferă o mamă la o astfel de privire! Amară pentru ceea ce s-a întâmplat aici, dulce pentru simţământul mamei care trebuia să vadă cele ce se întâmplau şi aşa ea nu se uită la sângele fiilor săi care curgea, ci la cununile dreptăţii destinate lor; ea nu privea la coastele cele sfâşiate ci la locuinţele cereşti cele pregătite fiilor ei, ea nu se uită la călăii ce stau împrejur ci la îngerii care încurajau pe fii ei şi aşa a uitat durerile inimii de mama şi a biruit slă-biciunea firii omeneşti şi a vârstei.

Ea a biruit firea, fire de altfel atât de tirană, care biruieşte chiar şi pe fiarele cele sălbatice. Fiarele din dragoste către fiul său uită de ele şi se aruncă ele în mâinile vânătorilor, şi nu este nici un dobitoc atât de slab care să nu-şi apere puii săi şi nici unul aşa de blând care să nu se întărâte când îi ia puii săi. Însă acea mamă a biruit puterea tiranică pe care o are asupra oamenilor şi a dobi-toacelor, ea nu s-a aruncat asupra ucigaşilor fiilor săi, nu le-a sfâşiat faţa măcar că i-a văzut ucigându-i fii săi,

ci a fost aşa de tare, curajoasă şi statornică, ca atunci când ea a văzut chinul primului fiu, ea încuraja pe ceilalţi la răbdarea tuturor muncilor.

De ar auzi acestea toate mamele, de ar învăţa ele de la mama Macaveilor cum trebuie să-şi iubească, fii ei cu adevărat şi să fie tari, de ar creşte toate mamele fii lor ca dânsa!

Nu este de ajuns pentru o mamă că ea aduce copilul pe lume, căci aceasta o face firea, că lucrul cel mai important este creşterea şi aceasta depinde de ea.

Şi ca să cunoşti că o femeie nu numai prin naştere este mamă, ci şi prin creş-terea unui copil, ascultă pe apostolul Pavel care unei văduve nu-i dă importanţă pentru naşterea, ci pentru creşterea copiilor săi. Când el zice: „să se înscrie între văduve cea care nu are mai puţin de şaizeci ani şi să aibă mărturie de fapte bune" şi adaugă ca punct de căpetenie „dacă a crescut fii" (l Tim V, 9, 10). El nu zice „de a născut fii".

Aşadar să socotim ce a trebuit să sufere acea femeie,dacă cineva o poate numi femeie, când ea a văzut mădularele unui copil tremurând pe cărbuni, capul altuia apucându-se cu «cleşte de fier şi jupuindu-i pielea! Cum era cu putinţă ca ea să trăiască văzând acea privelişte? Să vă spun. Ea nu caută la acest pământ ci la viaţa de dincolo, şi se temea numai ca nu cumva tiranul să înceteze chinuirea înainte de moartea tuturor şi să despartă ceata copiilor şi unii să rămână neîn-cununaţi.

Că ea de acest lucru se temea, se vede de acolo ca pe cel mai tânăr ea l-a dus cu mâna sa la moarte povăţuindu-l şi îndemnându-l prin cuvinte şi sfătuire. Noi nu putem auzi fără să ne zguduim necazul altuia, ea însă privea cu bărbăţie la propriile sale chinuri.

Dar noi să nu ascultăm toate acestea cu uşurinţă, să-şi închipuiască fiecare din noi această jalnică privelişte ca şi când s-ar întâmpla cu proprii săi copii să-şi închipuiască fiecare pe cei mai drăgălaşi dintre copilaşi care au trebuit să sufere aceste chinuri şi numai atunci va pricepe bine ce am zis, dar nici atunci, căci ce simte firea nu se poate descrie în cuvinte, şi numai cel ce trece prin necaz ştie.
Iar la această mamă, după ce s-au încununat cei şapte fii ai săi, cu dreptate i se potrivesc cuvintele proorocului: „vei fi ca un măslin roditor în casa Domnului" (Ps. LI, 10).

La vestitele jocuri olimpice ale vechii civilizaţii chiar de ar fi luat parte mii de luptători, totuşi numai unul câştigă cununa, aici însă s-au încununat toţi cei 7 luptători.

Poţi tu să-mi arăţi un ogor aşa de roditor ca acesta, un pântece de mamă care a născut atâta slavă ca acesta? Mama fiilor lui Zevedei a fost mamă de apostoli, însă numai de doi şi eu nu cunosc nici un pântece de mamă care să fi purtat şapte mucenici şi apoi ea însăşi să-i fi însoţit la moarte. Iar prin aceasta numărul celor munciţi s-a înmulţit nu numai cu unul ci cu mai mulţi. Fii erau 7 şi când s-a adăugat şi mama, numărul mucenicilor nu a crescut numai cu unul ci s-a du-blat căci mama a suferit moarte mucenicească cu fiecare dintre fii săi.

Aşa ea crescând atât de frumos pe fii săi a dat bisericii o întreagă ceată de mucenici. Şapte copii a născut ea dar nici unul pentru pământ ci pe toţi i-a născut pentru cer, pentru Împăratul Slavei şi pentru viaţa cea de dincolo, însă diavolul a lăsat-o pe ea la urmă pentru a fi muncită pentru că aşa cum s-a zis mai înainte, să sfâşie puterile ei cu privirea mucenicii fiilor ei ca să o poată mai lesne birui. Mulţi oameni cad intru nesimţire numai văzând sângele şi cu greu îi poţi readuce la viaţă. Acea mamă a văzut însă pâraie de sânge şi încă nu de sânge strein ci de sângele propriilor ei copii; ce a suferit ea atunci? Ce durere n-a trebuit să sufere sufletul ei?

Ea a intrat ultima în luptă pentru ca ea să fie mai slabă însă s-a întâmplat cu totul altfel. Căci ea s-a luptat cu mai multă bărbăţie. De ce? Pentru că ea acum nu mai avea grijă de copii săi, nu se mai temea ca să nu slăbească vreunul unul dintre ei şi să piardă cununa muceniciei. Mai mult după ce a trimis înainte la cer pe toţi copii săi ca într-o visterie sigură, la cununile cereşti şi la visteriile cele nepieritoare, atunci a intrat şi ea în luptă cu bărbăţie a adăugat trupul său la ceata copiilor săi martirizaţi, precum aşează cineva o piatră scumpă la o coroană şi a călătorit la Dumnezeul cel iubit prin care ne-a lăsat o mare învăţătură şi un puternic îndemn cu fapta, ca noi să suportăm toate nenorocirile cu suflet tare şi cu duh puternic.

Sau care bărbat, femeie, bătrân sau tânăr va putea în viitor dobândi iertare, dacă el se teme de primejdiile ce îl ameninţă cu voia lui Dumnezeu, dacă înainte de Hristos, când porţile iadului erau încă încuiate când păcatul nu era încă nimicit şi moartea nu era biruită, o femeie, o femeie bătrână, mamă a atâtor copii a ară-tat o aşa tărie, o aşa râvnă.
Aşadar femei sau bărbaţi, bătrâni sau tineri să luăm aminte la toate acestea şi să întipărim această luptă în inima noastră. Statornicia şi tăria să ne fie un îndemn permanent de a dispreţui toate necazurile, a ne păzi sufletul nostru, ca aici pe pământ să urmăm faptele bune a acestor sfinţi mucenici, iar dincolo să ne încu-

nunăm ca dânşii. Precum ei au arătat în primejdii bărbăţia cea mai mare să arătăm şi noi aceiaşi tărie împotriva patimilor celor nebuneşti, împotriva mâniei, a lăcomiei de avere, a faptelor trupeşti, a ambiţiei şi a celorlalte asemenea lor.

Dacă noi vom birui flacăra acestor pofte precum ei au biruit pe cea a focului, vom sta şi noi lângă dânşii, vom avea aceiaşi cunună ca dânşii, de care fie ca noi toţi să ne împărtăşim prin darul şi iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos căruia I se cuvine cinstea şi lauda acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.